

2006. február 15., szerda

ELFOGADOTT SZÖVEGEK**P6_TA(2006)0059****Közösségi engedély a légitársaságok ellenőrzésére ***II**

Az Európai Parlament jogalkotási állásfoglalása a közösségi légiforgalmi irányító szakszolgálati engedély létesítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására irányuló tanácsi közös álláspontról (10724/2/2005 – C6-0399/2005 – 2004/0146(COD))

(Együttdöntési eljárás: második olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács közös állásponyjára (10724/2/2005 – C6-0399/2005),
 - tekintettel a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, az első olvasatbeli állásponyjára ⁽¹⁾ vonatkozó bizottsági javaslatra (COM(2004)0473) ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság módosított javaslatára (COM(2005)0293) ⁽²⁾,
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 67. cikkére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A6-0007/2006),
1. jóváhagyja a közös álláspontot;
 2. tudomásul veszi, hogy a jogi aktust a közös álláspontnak megfelelően fogadják el;
 3. utasítja elnökét, hogy az EK-Szerződés 254. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogi aktust;
 4. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogi aktust, és a Tanács főtitkárával egyetértésben gondoskodik annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásponyját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 320. E, 2005.12.15., 50. o.

⁽²⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

P6_TA(2006)0060**Irán szembeszegülése a nemzetközi közösséggel**

Az Európai Parlament állásfoglalása Irán és a nemzetközi közösség közti konfrontációról

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Iránról szóló, 2005. október 13-i ⁽¹⁾ és 2005. november 17-i ⁽²⁾ állásfoglalására,
- tekintettel az Általános Ügyek Tanácsának 2006. január 30–31-i következtetéseire,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0382.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0441.

2006. február 15., szerda

- tekintettel a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség (NAÜ) kormányzótanácsának 2005. szeptember 24-i és 2006. február 4-i, az atomsorompó-szerződés biztonsági záradékának az Iráni Iszlám Köztársaságban történő alkalmazásáról szóló állásfoglalásaira,
 - tekintettel a NAÜ főigazgatójának 2005. szeptember 2-i és 2005. november 18-i jelentéseire az atomsorompó-szerződés biztonsági záradékának az Iráni Iszlám Köztársaságban történő alkalmazásáról,
 - tekintettel az 1968-as atomsorompó-szerződésre, különösen annak IV. cikkére, amely kimondja, hogy „e Szerződés egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az sérti a Szerződés részeseinek elidegeníthetetlen jogát arra, hogy megkülönböztetés nélkül és e Szerződés I. és II. cikkével összhangban fejlesszék a nukleáris energia békés célú kutatását, termelését és felhasználását”,
 - tekintettel a 2006. január 13-i E3/EU nyilatkozatra és Jack Straw brit külügyminiszter, Kína, Franciaország, Németország, Oroszország, az Egyesült Királyság, az Amerikai Egyesült Államok külügyminisztereinek és az Európai Unió főképviselőjének 2006. január 30-i londoni találkozóját követő nyilatkozatára,
 - tekintettel a 2004. november 15-én az Iráni Iszlám Köztársaság, továbbá az Egyesült Királyság, Franciaország és Németország (E3) között született párizsi egyezményre, és Irán 2005. augusztus 1-jei döntésére, miszerint a párizsi egyezmény ellenére folytatja az uránfeldolgozást,
 - tekintettel az atomsorompó-szerződést aláíró országok 1995-ös és 2000-es felülvizsgálati konferenciáján vállalt nukleáris leszerelési kötelezettségek nyomon követéséről szóló, a 2006. január 11-i, 60. ENSZ Közgyűlésen elfogadott határozatra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Ahmadinedzsád elnök nyilvános nyilatkozatban tagadta Izrael jogát a létezésre és a holokauszt megtörténtét;
- B. mivel Mohamed el-Baradei, a NAÜ főigazgatója számos alkalommal komoly aggodalmát fejezte ki, és beszámolt róla, hogy a NAÜ két és fél év intenzív vizsgálatát és nyomozást követően néhány fontos kérdést még nem tudott egyértelműen tisztázni;
- C. mivel Irán 2005. augusztus 1-jén úgy döntött, hogy a párizsi egyezményben vállaltak ellenére folytatja az uránfeldolgozást, és mivel Irán 2005. augusztus 8-án iszfaháni létesítményében újra megkezdte az uránfeldolgozást, továbbá 2006. január 10-én lépéseket tett az urándúsítási tevékenység folytatása érdekében;
- D. mivel a NAÜ 2006. február 4-i határozatában kinyilvánítja a „bizalom hiányát” Irán nukleáris programjának békés célokra való felhasználásával kapcsolatban, és hogy „Irán teljes átláthatósága nélkülözhetetlen, hiszen az ügynökség régóta nem lát tisztán egyes kiemelkedő fontosságú ügyekben”;
- E. mivel a NAÜ ismételten aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy nem jut megfelelő információkhoz az iráni nukleáris program számos, fegyverkezési szempontból érzékeny elemével kapcsolatban;
- F. mivel a NAÜ többször kérte Irán együttműködését a jelentésekkel kapcsolatban, különféle megoldásokat ajánlott fel számára, például, hogy dúsítson Oroszországban uránt, azonban Irán nem alakított ki egyértelmű álláspontot e javaslatokkal kapcsolatban;
- G. mivel a NAÜ főigazgatója 2005 novemberében jelentette, hogy Irán rendelkezik egy dokumentummal az UF6 fémmé alakítását, továbbá a dúsított, természetes és gyengített urán elválasztását és fém félgömbökké feldolgozását kis mennyiségben lehetővé tevő eljárással kapcsolatban, ami a NAÜ szerint nukleáris fegyverek alkotórészeinek előállításához kapcsolódó eljárás;

2006. február 15., szerda

- H. mivel 2006. január 30-án Kína, Franciaország, Németország, Oroszország, az Egyesült Királyság és az Amerikai Egyesült Államok külügyminiszterei, továbbá az Európai Unió főképviselője megállapodott abban, hogy a NAÜ rendkívüli igazgatósági ülése jelentést készít az ENSZ Biztonsági Tanácsának, amely nem tesz semmilyen lépést addig, amíg az NAÜ főigazgatója jelentést készít a 2006. március 6-i igazgatótanácsi ülés részére és amíg a NAÜ ezen ülésen határozatot nem fogad el,
- I. mivel az iráni kormány 2006. február 5-én bejelentette, hogy megszakít minden önkéntes együttműködést a NAÜ-vel, és nem engedélyezi a NAÜ, az atomsorompó-szerződés kiegészítő jegyzőkönyve által lehetővé tett szűrőpróbaszerű ellenőrzéseit az iráni nukleáris létesítményekben, továbbá 2006. február 6-án bejelentette, hogy eltávolítja a NAÜ megfigyelő kameráit és ügynökségi plombáit a helyszínekről és nukleáris berendezésekről;
- J. mivel az atomsorompó-szerződés legutóbbi felülvizsgálati konferenciája 2005-ben nem tudta megerősíteni a nukleáris és egyéb tömegpusztító fegyverek terjedésének veszélyével szembeni többoldalú kezdeményezést,
- K. mivel az EU kapcsolatai Iránnal a kereskedelmi és együttműködési megállapodásokra vonatkozó tárgyalások, a politikai és az emberi jogi párbeszéd hármassán alapultak, és mivel a politikai párbeszéd a jelenlegi válság miatt szünetel;
- ismételten elítéli Ahmedinedzsád elnök Izrael-ellenes fenyegető megjegyzéseit, melyek nem gerjesztenek bizalmat az iráni kormány azon szándékai iránt, hogy békés és konstruktív szerepet töltsön be a Közel-Keleten; bírálja Ahmedinedzsád elnök közelmúltbéli találkozáját a Palesztin Iszlám Dzsihád képviselőivel a Szíriában tett látogatása során, és kéri, hogy Irán azonnal állítsa le a terrorista csoportoknak nyújtott támogatását;
 - mély aggodalmát fejezi ki az iráni hatóságok jelenlegi viselkedése miatt nukleáris programját, és különösen néhány nukleáris létesítmény plombájának eltávolítását illetően, és a dúsítással kapcsolatos tevékenységek folytatására vonatkozó döntése miatt;
 - helyesli a NAÜ 2006. február 4-i határozatát, mely bírálja Iránt a NAÜ ajánlás be nem tartása miatt, és hangsúlyozza az ebből eredő bizalom hiányát aziránt, hogy az iráni atomenergia-program kizárólag békés célokat szolgál;
 - támogatja a NAÜ kérését 2006. február 4-i határozatában a NAÜ főigazgatójának felkérésére, hogy tegyen jelentést az ENSZ Biztonsági Tanácsának a NAÜ valamennyi, e témát érintő jelentéséről és állásfoglalásáról;
 - úgy véli, hogy a NAÜ 2005. szeptember 24-i határozatával összhangban Iránnak újra teljesen és tartósan fel kell függesztenie minden dúsítással és visszavonulással kapcsolatos tevékenységet, újra meg kell fontolnia egy nehézvízes kutató reaktor megépítését, haladéktalanul ratifikálnia és teljes mértékben alkalmaznia kell a kiegészítő jegyzőkönyvet, és általánosságban meg kell valósítania a NAÜ főigazgatója által kért átláthatósági intézkedések végrehajtását;
 - megerősíti, hogy Iránnak joga van az atomsorompó-szerződés IV. cikkének megfelelő nukleáris program kifejlesztésére, és támogatja az E3 valamint más nemzetközi partnerek kezdeményezéseit és javaslatait az Iránnal való együttműködésre a békés célú atomenergia-felhasználás terén; ugyanakkor ismételten felhívja az iráni kormányt, hogy tartózkodjon bármely állam elleni fenyegetéstől, és az Egyesült Nemzetek alapokmánya elveinek teljes tiszteletben tartása mellett cselekedjen;
 - úgy ítéli meg, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsának a NAÜ javaslatára történt bevonása szükséges lépés a jelenlegi helyzet értékeléséhez, és egyetért a Tanács következtetéseivel, melyek a NAÜ szerepének megerősítését kérik; azon az állásponton van, hogy ez a lépés megakadályozhatná a jelenlegi helyzet súlyosbodását; felhívja az EU tagállamait, hogy szorosan hangolják össze kezdeményezéseiket a NAÜ-ben és az ENSZ-ben;
 - megerősíti, hogy a válságot a nemzetközi jog előírásaival összhangban kell megoldani, és úgy véli, hogy ez kooperatív és átlátható megközelítést igényel az iráni kormány részéről a NAÜ irányában; támogatja ezzel kapcsolatban az E3 elkötelezettségét a nukleáris fegyverek elterjedésének megelőzésére, és felhívja az érintett feleket, hogy tegyenek meg mindent a nukleáris vita tárgyalásos megoldása érdekében, a NAÜ főigazgatójának 2006. március 6-i jelentését megelőzően;

2006. február 15., szerda

9. hangsúlyozza az Amerikai Egyesült Államokkal, Oroszországgal, Kínával és az el nem kötelezett országokkal való együttműködés fontosságát annak érdekében, hogy kiegészítő koncepciókat vizsgáljanak meg a nukleáris létesítményeiről és azok használatáról Iránnal kötendő megállapodás céljából, Irán biztonsági érdekeinek figyelembevételével;
 10. felkéri Iránt, hogy gondolja át az urándúsításra tett orosz ajánlatot, melyet az E3 is támogat, és amely lehetőséget nyújthatna nukleáris programjának multilaterális keretben történő fejlesztésére; úgy véli, hogy egy ilyen megoldást a jelenlegi szabályok – NAÜ által ellenőrzött – javításaként kell figyelembe venni valamennyi érdekelt országnak, és felhívja az Európai Uniót, hogy támogassa az olyan javaslatokat, mint az ENSZ magas szintű szakértői munkacsoportjé az urándúsítás többoldalú irányításának megvalósításáról, például a közel-keleti régióban, az elosztást a NAÜ ellenőrzése alá helyezve;
 11. mély sajnálatát fejezi ki, amiért 2005-ben minden, a nukleáris leszerelés terén előrelépésre irányuló kísérlet, az atomsorompó-szerződés felülvizsgálata és az ENSZ reform csúcstalálkozója teljes kudarcot vallott;
 12. elismeréssel nyilatkozik a NAÜ főigazgatójáról és titkárságáról az atomsorompó-szerződés biztonsági záradékának Iránban való végrehajtása során tett szakmai és pártatlan erőfeszítéseikért, hangsúlyozza, hogy a Biztonsági Tanács bevonása nem jelenti a NAÜ jelenlegi felelősségének végét, és sürgeti Iránt, hogy tegye lehetővé a NAÜ számára, hogy tovább végezze vizsgálatait és ellenőrzéseit;
 13. felhívja Iránt, hogy hasznosítsa országának hatalmas energiatartalékait és technológiai szakértelmét a megújuló energiaforrások fejlesztése, valamint a fosszilis energiák modern és ésszerű hasznosításába történő befektetések érdekében;
 14. úgy véli, hogy a tömegpusztító fegyverektől mentes közel-keleti övezet kialakítása fontos lépést jelenthet a térség országai biztonsági érdekeinek teljesülése felé;
 15. felhívja a Bizottságot, hogy hajtsa végre azokat az intézkedéseket, melyeket a demokráciáért és emberi jogokért európai kezdeményezés keretén belül hoznak meg az iráni civil társadalommal, független médiával és demokratikus ellenzékkel való kapcsolatok és együttműködés fokozása érdekében, valamint támogassa az Európai Parlamenttel együtt a demokráciát és az emberi jogokat Iránban;
 16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Iráni Iszlám Köztársaság és az állásfoglalásban említett egyéb országok kormányainak és parlamentjeinek, a NAÜ főigazgatójának és az ENSZ főtitkárának.
-